

РЕШЕНИЕ

№ 3823

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2627** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 389/24.01.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав по НАХД № 7932/2022г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 631432-0123595/07.04.2022г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“-С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на Националната агенция за приходите /НАП/, с което на „КАЛЕЯ“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева на основание чл.29, ал.1 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход /ЗАРИДСНПП/ за нарушение по чл.3, ал.1 от същия закон.

Решението се обжалва от санкционираното дружество чрез пълномощника му адв.И. като с доводи за неправилно приложение на материалния закон се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. От фактическа страна се излага, че проверката на търговския обект е извършена на 25.02.2022г. като контролните органи са изискали представянето на удостоверение за регистрация на дружеството по ЗАРИДСНПП за осъществяване на икономическа дейност по чл.2, ал.1, т.2 с.з. Т. не било представено, тъй като дружеството подало заявление на 27.01.2020г., но до

момента на проверката не било издадено. По време на проверката счетоводителката на дружеството представила молба от 05.02.2020г. за оттегляне на заявлението за регистрация, въз основа на която производството по заявлението било прекратено, за което управителят на дружеството не бил уведомен. В пълномощното на счетоводителката липсвал текст относно извършване на процесуални действия, касаещи оттегляне на заявлението, въпреки това производството било прекратено. Предвид това се изразява несъгласие с наложената имуществена санкция, тъй като дружеството е подало заявление за регистрация вх.№ 05-01-686/27.01.2020г. като до момента на проверката административният орган не се произнесъл по него. С това касаторът намира, че е изпълнил всички законови изисквания. Мотивират се съображения за приложение на чл.28 ЗАНН като се посочва, че към момента на дружеството е издадено Удостоверение № 2552/17.05.2022г.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.И., която излага допълнителни съображения в писмени бележки и претендира присъждане на направените по производството разноски.

Ответникът по касационното оспорване чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу прекомерността на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна следното:

Санкционираното дружество подало в Министерство на икономиката заявление с вх.№ 05-01-686/27.01.2020г. за регистрация за осъществяване на икономическа дейност - търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход по чл.2, ал.1, т.2 ЗАРИДСНПП. Заявлението било оттеглено с депозирана на ръка в министерството молба с вх.№ 05-01-686/05.02.2020г., подписана от управителя на дружеството Б. К..

На 25.02.2022г., в 11:14ч. била извършена проверка на търговски обект, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от търговското дружество. Търговският обект разполагал с един брой бензиноколонка модел Т. ВМР ТСМ. Бил наличен един брой резервоар Дизел с общ обем 12121л. В обекта била налична и един брой електронна система с фискална памет /ЕСФП/ модел „DFS -Q7S – KL“ с ИН на ФУ DT795304 и ИН на ФП № 02795304, регистрирана в НАП, която функционирала от 26.01.2022г., която подавала редовни дневни отчети към НАП към момента на проверката.

По време на проверката от задълженото лице било изискано Удостоверение за регистрация на дружеството по ЗАРИДСНПП, като такова не било представено на проверяващите. Представено било прекратяване на производство по заявление с № 05-01-686/27.01.2020г. Била извършена проверка в публичния електронен регистър по чл.16, ал.1 ЗАРИДСНПП, при която било установено, че няма издадено удостоверение.

Резултатът от проверката бил отразен в нарочен Протокол за извършена проверка в обект, в който били описани направените от проверяващите констатации. На 18.03.2022г. бил съставен АУАН, който бил връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице и подписан от него без възражение. Въз основа на акта било издадено и процесното НП.

Същото съдът приел за законосъобразно издадено като е посочил, че от обективна страна изпълнителното деяние е формално и се счита за извършено чрез бездействие, т.е. към момента на извършване на проверката търговецът е извършвал дейност по чл.2, ал.1, т.2 ЗАРИДСНПП без да има активна регистрация по реда на чл.3, ал.1 от този закон, доказана с нарочно удостоверение. В конкретния случай управителят на дружеството бил иницирал такова производство към 2020г., но десезирал компетентния орган посредством неговото оттегляне. Поради завишената обществена опасност на деянието и засягане на обществените отношения, свързани с търговската дейност с нефт и нефтени продукти приел, че случаят не би могъл да бъде възприет като маловажен.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1, т.2 ЗАРИДСНПП по смисъла на този закон икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, е търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход. Съгласно чл.3, ал.1 с.з., всяко лице, което осъществява дейност по чл.2, ал.1, т.1 - б, подлежи на регистрация по този закон. Според чл.29, ал.1 ЗАРИДСНПП лице, което осъществява дейност по чл.2, ал.1 без регистрация, извън нейния обхват, или в нарушение на условие, установено в глава втора, раздели I и II, се наказва с глоба в размер от 15 000 до 100 000 лв., съответно с имуществена санкция в размер от 25 000 до 250 000 лв.

В настоящия случай по делото е безспорно установено, че санкционираното дружество извършва дейност по чл.2, ал.1, т.2 ЗАРИДСНПП, съответно се явява задължено лице по чл.3, ал.1 ЗАРИДСНПП. Установено е също така, че към датата на проверката дружеството осъществява дейността без да е регистрирано по този закон.

Изводът за липса на регистрация е потвърден чрез проверка от контролните органи в публичния регистър по чл.16, ал.1 ЗАРИДСНПП. Вярно е, че от страна на дружеството е подадено заявление за регистрация, заведено в Министерство на икономиката с вх.№ 05-01-686/27.01.2020г. Производството по това заявление обаче е прекратено поради оттегляне на заявлението с молба вх.№ 05-01-686/05.02.2020г., подписана лично от управителя на дружеството, препис от която е изискан и приобщен по делото пред въззивната инстанция. Обстоятелството досежно физическия вносител на молбата в Министерство на икономиката е ирелевантно с оглед ясно и недвусмислено изразената воля на представляващия дружеството за прекратяване на образуваното по негова инициатива административно производство.

Споделят се изводите на решаващия съд за отсъствие на предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН с оглед това, че не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Не може да бъде прието за смекчаващо отговорността обстоятелство издаденото след извършената проверка Удостоверение за регистрация № 2552/17.05.2022г.

С оглед изложеното обжалваното решение не страда от пороците, релевирани с касационната жалбата, нито от такива, за които касационната инстанция следи

служебно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответната страна следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, което с оглед липсата на фактическа и правна сложност следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл.27е НЗПП, вр. чл.63д, ал.4 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 389/24.01.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав по НАХД № 7932/2022г.

ОСЪЖДА „КАЛЕЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 лева, представляваща разноси по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.